

Ջնանշահի մահէն յետոյ Ուղուն Հասան Ջնանգիրի որդին զօրանալով Պարսից գահը բարձրացաւ և Հայաստանի տէրը դարձաւ :»

Այժմ պարզ է որ Ատրպատականի և Հայաստանի հարաւային մասերու Քրդական տիրապետութիւնը, ձգտում մը ունի հաստատելու հին հայրենական տիրապետութիւնը, որ շուտով վերջ կը գտնէ պարսկական իշխանութեամբ :

ՀԱՅԵՐՈՒ ՈՒ ՔԻՒՐԴԵՐՈՒ ՎԻՃԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

« (1603). — Օսմանցոց Հայաստանի տիրապետութեան ժամանակ, անոնց կուսակալներու տուած նեղութիւններէն ազատուելու համար, Հայ Մելիքներէն ոմանք Պարսկաստան անցնելով Շահի օգնութեան ապաւինեցան, ինչպէս և ժամանակի Մելքիսեդեկ կաթողիկոսը : Շահաբասը որ Օսմանցիներու վրայ յարձակուելու վազուց արդէն կը պատրաստուէր, սիրով ընդունեց անոնց ու տեղեկութիւններ ստացաւ Հայաստանի հանգամանաց վրայ : Վերջապէս երբ մի քանի Բուրդ բէգեր ալ Օսմանցոց իշխանութիւնէն դժգոհ դիմեցին Պարսից թագաւորին ու խոստացան օգնել անոր : Շահաբաս յարմար ժամանակ գլուտնելով արչաւեց :»

ՀԱՅԵՐ ԵՒ ՔԻՒՐԴԵՐ ԻՔՐ ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴՆԵՐ

« (1828). — Ծագեց Ռուս — Տաճկական պատերազմը, Քիւրդերը երկրի խառնակ վիճակէն օգտուելով սկսան սովորականէն աւելի նեղել Հայերուն, Սուլթան Մահմուտի օրով տեղական Հայերը Ռուսերու այս պատերազմի ժամանակ մեծ համակրութիւն ցոյց տուին անոնց. ու այս պատճառով ալ Օսմանցոց զարդթը իրենց վրայ հրաւիրեցին : Ռուսիա յաղթական դուրս գալով Աղրիանուպոլսի դաշնադրութեամբ, Քիւրդիայէն պատերազմական տուգանքի տեղ վերցուց Անապան,